

รธน. มาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง

พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติให้อำนาจศาลใช้ดุลพินิจเรียกหุ้นส่วน ผู้ถือหุ้นหรือบุคคลที่มีอำนาจควบคุมการดำเนินงานของนิติบุคคลเข้ามาเป็นจำเลยร่วม และมีอำนาจพิพากษาให้บุคคลดังกล่าวร่วมรับผิดชอบในหนี้ที่นิติบุคคลมีต่อผู้บริโภคได้ด้วย เว้นแต่ผู้นั้นสามารถพิสูจน์ตนเองได้ว่ามิได้มีส่วนรู้เห็นในการกระทำของนิติบุคคล บทบัญญัติดังกล่าวเป็นไปเพื่อให้กระบวนการพิจารณาพิพากษาในคดีผู้บริโภคสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ในการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมีความสามารถในการต่อสู้คดีน้อยกว่าผู้ประกอบการธุรกิจ จึงไม่มีลักษณะเป็นการละเมิดต่อสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล เป็นไปตามหลักความได้สัดส่วนพอเหมาะพอสมควรแก่กรณี ไม่ขัดหรือแย้งต่อหลักนิติธรรม มิได้กระทบศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และมาตรา ๒๖

ย่อโดย นางสาวนกวรรณ พรประสิทธิ์

นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการ

นางสาวพรพินี ปลูกเจริญ

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๔

นางสาวนิชาภา ภูมินายก

ผู้อำนวยการสำนักคดี ๒